

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهر روز سورن
۰۱ اگست ۲۰۱۶

ترکیه به کدام سو؟

بیش ارزشست هزار بازداشتی و اخراجی در حوزه های فرهنگی، قضائی، نظامی، علمی و خدماتی حاصل تدابیر حکومتی اردو خان پس از وقوع کودتای ناموفق در کشور ترکیه بوده است. اقدامات وحشیانه، غیر انسانی و خلاف حقوق بشر در قبال اسرای کودتاچی مضمون انتقادات پرشماری را از سوی احزاب و دول کشورهای غربی در برگرفته است. بقوت می توان گفت که نهادهای حقوق بشر و مدافع زندانیان سیاسی هر روز بیشتر به اعمال این دیکتاتور خیره می شوند و بزودی موانع جدی در برابر تمایلات وی خواهند ساخت.

از آخرین اقدامات وی بستن منابع مستقل و غیر وابسته اطلاع رسانی است. چهل و پنج روزنامه و هفده مرکز پخش تلویزیونی بسته شده اند و قطعاً به دستگیری و تعقیب روزنامه نگاران و نویسندگان منجر خواهد شد. احکام دستگیری و بازجویی از روزنامه نگاران در حال تکمیل شدن است و طبق گزارشات در روزهای اخیر همچنان بازداشت روزنامه نگاران و تصفیه دانشگاه ها از منتقدان ادامه یافته است. فرستنده های رادیویی و چاپخانه ها نیز از این اقدامات دیکتاتور ترکیه در امان نمانده اند.

این اقدامات بی تردید دنباله خواهد داشت و با تلاش او و حزیش برای احیای مجدد حکم اعدام می تواند پیامدهای ناگواری به دنبال داشته باشد. آنچه مسلم است تحرک ارتجاعی حاکمیت ترکیه از سوی ارتباطات جمعی و نهادهای حساس بین المللی به حقوق بشر، بی پاسخ نخواهد ماند.

حرفه روزنامه نگاری در ترکیه همواره حرفه ای خطرناک محسوب شده است که با موهبت الهی که پس از کودتا برای اردو خان دیکتاتور پدید آمده است بیش از پیش مورد تعدی، تحت تعقیب قرار گرفته و سرکوب می شوند و می رود که این کشور به عنوان بزرگترین زندان روزنامه نگاران رکورد شکنی نماید.

تیرگی روابط ترکیه با کشورهای عضو ناتو و سایر کشورهای اروپایی مضاف بر این که اقتصاد این کشور را با دورانی از رکود و بحران روبه رو خواهد کرد، می تواند جهتگیری های سیاسی اردو خان را در منطقه متأثر و به سوی رادیکالیسم ارتجاعی و مذهبی سوق دهد.

همچنین تشدید سرکوب کردهای این کشور در فضای پس از کودتا با بهره گیری از تمایلات انتقامجویانه هوادارانش می تواند فجایعی بیش از پیش به آنها تحمیل کند. اقلیت های مذهبی نیز همانطور که تا کنون، در تنگناهای جدید تری قرار خواهند گرفت. فضای ملتهب سیاسی خود ساخته و خواسته حاکمان در ترکیه را می توان گفت که کمتر عاملی بیرونی در کوتاه مدت امکان تغییر آن را خواهد داشت.

بخش بزرگی از بر اشتفتگی مضاعف اردو خان و حکومتش در ترکیه بخشی از این زاویه است که کودتای نافرجام و وقایع پیش از آن صنعت توریسم این کشور را به شکل تعیین کننده ای تضعیف کرده است.

از پیش از کودتا کاملاً مشهود بود که رجب طیب اردو خان از هیچ اقدامی برای بازپس گیری سکولاریسم نهادینه شده در جامعه و به ویژه در مراجع فرهنگی فرو نخواهد گذاشت و امروزه با بهره بری از شرایط کنونی سیاسی و به خیابان آمدن و ماندن هوادارانش در خیابان ها و تحریک احساسات مذهبی آنها بخش عمده ای از این دستاوردها را پس می گیرد و برای نیل به آرزوهای دیرین خود خشت بنای دیکتاتوری منحصر به فردش را بنا می نهد.

با این که فتح الله گولن شخصیت مذهبی و مخالف سرسخت سیاست های او است و از ابتدای وقوع کودتا این اقدام را محکوم نموده است اما تمامی تلاش اردو خان اتصال این واقعه به فتح الله گولن رقیب مذهبی خود است تا در سایه این واقعه با او و هوادارانش نیز تصفیه حساب کند.

احزاب مترقی و دول اروپایی به روند بی پایان اقدامات سرکوبگرانه و حقوق شهروندی در ترکیه پس از کودتای نافرجام اعتراض می کنند. اردو خان آنها را دعوت به سکوت کرده است و بازپس گیری دستاوردهای سکولار مردم این کشور را عین دموکراسی خوانده است. تکیه او بر پایه حمایت های کلان نمایندگان پارلمان و هوادارانش است که پس از کودتا در خیابان ها حضور دارند.

آنچه مسلم است سرکوب انبوه منتقدان تحت نام مقابله با کودتاگران از سوی آنان بی پاسخ نخواهد ماند و بزودی شاهد اعتراضات گسترده آنها در اشکال متنوع خواهیم بود و آنچه باز هم مسلم است این که اردو خان هم مانند دیکتاتورهای دیگر نمی تواند روی سرنیزه بنشیند اگر چه مدتی بر آن تکیه زند.